

Андреја Каріачин

СЛОБОДНИ ДАНИ ЕЛЕНЕ ЧАУШЕСКУ

Књижевна награда
»Новица Тадић« 2023

Едиција

ПРИСУСТВА
Књига дванаеста

Уредник
Срба Ињаићовић

Рецензент
Жарко Миленковић

Покретач и покровитељ књижевног конкурса и едиције
Министарство културе Републике Србије

*Андреја
Карџачин*

**СЛОБОДНИ
ДАНИ
ЕЛЕНЕ
ЧАУШЕСКУ**

Завод за проучавање културног развитка
Београд, 2023

Мојој баки, амбасадоровој сестри
и Анђелији, пре него што оде у војску

Жена за зла времена*

Деда ми је био у Јасеновцу
Други деда у Луфтвафеу
А неки трећи даљи деда је био шпијун
Због њега су се савезници
Искрцали у Нормандији
Деда ујак ми је био амбасадор
и министар културе
Други деда ујак је био у Легији странаца
Баба је била рачуновођа
И ученица вечерње школе
А ја сам тужна
Мислим да немам ништа
Јер ми све припада

* Галија

1.
СЛОБОДНИ
ДАНИ
ЕЛЕНЕ
ЧАУШЕСКУ
(ДРЖАВНА
ДРАМА
ЗА ЈЕДНУ
ОСОБУ)

На шта мислим кад кажем да су ме пронеле виле

Вукли су ме
По елитним школама за плетенице
Па су ме вукли
За рукав по салонима, од једног до другог
госта: ово је моја та и та
Па су ме вукли
За језик по премијерама и по галеријама
Клизали су ме по мермерима
Шта сам научила:
Сви су на допу осим оних који тврде да су на допу
Вукли су ме
У капеле и ружичњаке
Све док ме нису гађали бидермајером
Па су ме вукли
За уши у амбасадама
Да нам држава порасте високо
Па сам се вукла
Од собе до собе
Да ухватим сунце како пада

О шокирању Европе

Како да те шокирам Европо
Има ли нешто што ниси видела
Који орган да себи извадим
Види јетра!
Крв је лепа ја сам лепа
Народе склони се
Причам директно са континентом

Европо чиме да те изненадим
Шта да урадим а да није правно дефинисано
Не замерам ти зато што те ништа не разумем

Како да оправдам паре које ми дајеш
Ја сам уметница из источног блока хоћу да
Профитирам од твоје кривице
Како да те шокирам више
Него што ти мене шокираш
Твоји радници кашљу азбест као Џуди Гарланд
У Холивуду
Твоје улице су празне
Али под земљом пузе људи и мрави
Помози ми да те шокирам Европо
Не могу ни да се обесим а да ти то нешто значи

Tombè pas de bourrée glissade saut de chat
преко свих рупа у новим путевима

Не може коса у локнама
Како ће да се залепи уз главу
Не може сало на леђима
Како ће да се дигне арабеск
Зна се
Колико ребара и зуба имају
Зализане плаве девојчице које личе на лисице
Зна се шта је дозвољено
У балету и рату
Мама је хтела да ме назове Хедвига
А ја сам себе звала Хајди
Најмлађе Гебелсове ћерке
Нису завршиле лепо
Али ја сам хтела да будем савршена у планинама

Клара

Замислите децо девојчицу од шеснаест:

- има плетенице око главе
- носи униформу по кући
- сви у породици су лекари
- она хоће да буде војсковођа

Замислите децо девојку од двадесет три:

- прича четири језика и свира два инструмента
- седи у тајној соби хотела Palazzo Venezia у Риму
- слуша радио чека пише песме губи време

Замислите децо хотелску принцезу:

- плоче шуште хотел светлуца она хоће да види крв
- добија шта год пожели осим онога што је хтела,
- а кад то добије помисли да је хтела нешто друго

Замислите децо љубав боли мора неко да настрада:

- или она
- или он
- или сви Јевреји у земљи

Клара Петачи улази у хуманитарне воде

У последње време мислила је да је брига туђ посао*
Била је усамљена и није имала времена
Плакање захтева целог човека
Очи отекну и кожа боли на додир
Што си већи мислиш о мањим стварима
Једног дана се променила
Отворила је хуманитарно удружење за италијанску децу
Истраумирану убиствима њихових јеврејских комшија
Назвала га је „Рим за дан“
Штета што су је партизани обесили
Ко зна коме би још помогла

* Лана дел Реј

Кларина соба

Данас сам тражила Кларину собу
На истом спрату је римски папа
некад примао амбасадоре

Данас сам била у Мусолинијевом штабу
пришао ми је чувар
Рекао је: Са овог балкона започет је напад на Етиопију
Балкон је мали али под углом
Људи са трга виде целу таваницу
Ови стубови су оптичка илузија
Грађено у ренесанси ништа није како се чини
Питала сам чувара зна ли где је Кларина соба

Данас сам била у Клариној соби
нема прозоре, има купатило и кухињу
Плафон је прекривен знацима зодијака
Вештачко небо
Чувар каже да је волела астрологију
Насликали су јој то да буде мирна
Направила сам гримасу али чувар разуме
Мусолини није био леп али је умео да говори
Био је новинар
Када је постао господар Рима речи су долазиле лако
Био је новинар и био је бог

Некада је Клара била у својој соби
Лежала је и гледала у плафон на звезде
Чекала да јој се јави бог
Сигурно јој је тада пало на памет
Ако је и погрешила сада нема назад

Балкони

Ниси ми рекла да су овде тако леџи балкони
Нисам знала
Ја пролазим кроз свој град и не дижем главу

Хортензије

Живим историјски тренутак
Тешим се док шаљем цвеће
На непознату адресу

Светлуцави наслови и лед диоде:
Психолошки профил Господа Бога
Док се спрема да нас још једном упропасти

Увредљиво је,
Љутим се на себе док шаљем
Поздраве брзом поштом,
Да мислим да ћу сама да изазовем
Крај света

Чекам да сазнам
може ли љубавно писмо
Да заустави великог диктатора

Хидроген

Први интергалактички објекат
Који је спазило људско око
Зове се Оумуамуа^{*}
Прошао је 2017
И неће да се врати
Не знају шта је
Ванземаљски објекат^{**}
Хидрогенски брег^{***}
Зец од прашине^{****}
Парче планете
Зона златокосе^{*****}
Хидрогенске бомбе
И бункер се навикне на човека

.....
^{*} хавајски: први гласник издалека

^{**} Ави Лоеб

^{***} молекуларни хидрогенски лед

^{****} mystery space junk

^{*****} удаљеност од матичне звезде на којој је живот могућ,
аудиција за следећу планету

Генералица

Има дугачке прсте као виолиниста
Да ми остави трагове око зглоба
Има танке прсте
Да их гурне међу моје зубе
Да наређује војскама
Господе Боже,
Обавештавам те да сам пацифисткиња
Али седим поред његове чизме
Оставила сам му нешто под прозором
Рат је кажу ми сузе
Чекам атомске бомбе под облацима
Рат је кажу ми сузе
Није отворио прозор

Ишчупаћу му срце
Бацићу га у Дунав
Да буде боје крви
Од Шварцвалда до Црног мора
Да река одјекује
Како он дише

Кичма

Пси нам дишу за вратом
Он предводи имагинарне јединице
Глеђ му је напукла
Љуљају му се пршљенови
Дрхте му хрскавице
Звоне под сваким налетом ветра
Његови зглобови су стубови друштва

Моје очи су бистре
И добро виде у даљину
Али савићу кичму
Видећу
Где му ноге земљу додирују
Подавићу децу као мачиће
Да не гледају

Слободни дани Елене Чаушеску

О чему мисли Ева Браун
у тренуцима досаде;
Где је била Нађа Алилујева
Док нисмо гледали;
Куда иду црне слутње
Ситних сати Мире Марковић;
Како је звучао ток свести
Последњих секунди Кларе Петачи;
Шта је све Ри Сол-Џу мислила
о свом псеудониму;
У каквом су миру текли
слободни дани Елене Чаушеску;
Ко краде Богу моје дане
Док ми залуталим парчетом метала
Не поцепа свест
Док ме не размаже
Точковима по светским цестама?

Заоштри своје педагошке методе
Није ми жао мојих прстију;
Држи ме будном недељу дана
Није ми жао мојих очију;
Подели крв са мојим зубима
Није ми жао твог врата;

Распарчај ми грудни кош
Није ми жао мојих плућа;
Држи ме међу ногама
Није ми жао моје кичме;
Држи ме у ормару међу бундама
Није ми жао твојих бутина, мојих колена;
Пуцај у ваздух
Није ми жао мојих ушију
Није ми жао мог брата, твог брака
Твог државног апарата.

Гимнастичарка

док су ходале дивизије она је ходала на рукама
зато јој је изгледало као да дивизије
ходају Богу по плафону
а не нама по земљи

Субмисивно одговорна

Историја ће бити добра према мени
Ако не историја, онда зоологија
Бићу део ока неке животиње
Ако не историја, онда хемија
Ући ћу у састав неког ваздуха.
Ваздух зна да нисам увек могла
Довољно брзо да одговорим
Појешће ме неко цвеће
Цвеће ће опростити
Опростиће медицина, људи
Брзо забораве.
Биће времена,
Ваљда ће бити историје.
Историја ће бити добра према мени
Ако не историја, онда филозофија
Бићу добра тема за дебате.
Ако не историја, онда астрономија
Астрономија је индиферентна, а ја ћу
На неком месту некако постојати.

Нитрогенске жлезде

за Н.

Поскоци одскоци партер греда
Двовисински разбој
Обрћем канале
Које само ја имам у целој држави
(Слаб је сигнал преко Француске)
Зашто бих се селила одавде?

Окситоцин, полипептид од девет
аминокиселина у хипоталамусу
Начин примене интраназално
Носим ластекс радим гимнастику
Имам гумена леђа
Могу да дислоцирам кукове и лопатице
(Нађа Команечи Алина Кабајева)
Тај човек ће ми сломити ребра
Као пад са разбоја
Испресавијала сам се као ограда око куће
Да га не видим кад долази
Са кравим чизмама
Ходам на рукама око језера
Он није биорасположив

Осамдесетих су кружили савети
Како ефикасно прележати нуклеарну анксиозност

О постнуклеарном животу причати
Уз партију карата
(Ха!)
А ја замишљала да идем на Олимпијаду
Висови
склопка
предношка
одбочка
Жао ми је мене
Као што ми је жао папагаја у кавезу
Чекам бомбе као кишу
Да нас обоје спрже
Да не остане мрвица
Само да све што са њим урадим
Не остави последице

2.
ДИГЕСТИВНИ
ТРАКТАТ
(MENU)

Супа

Бистра, од коњске водице
Кува се на пари
На плину
Не хвата се пламен
Клизи са кашике
Очи плутају по површини
Некад упадне трепавица

Густа, да се дно не види
Мутна, да се не види шта има унутра
Не може да се поједе
Може само да се једе
До изнемоглости
Тањир се увек враћа са поразом
Некад се унутра нађе
Длака, кромпир
Или давно преминули рођак
А некад ништа

Љута, тера демоне из ћошкова
Тест за придошлице у живот и традицију
Кува је од ватре
Топи метал
Зове на револт

Мирише на тамјан
Или баш не

Слатка, за грофице и баронице
Са чипком, старим накитом и белим шећером
Једе се кашичицом за кафу
Или виљушком за колаче
Пречишћава крв
Од ње може да се умре
Или макар да падне притисак

Уклета, на кокошијим ногама
Њу кува на пун месец
Она се једе жива
Неки и преживе

И зелена,
Од лажне корњаче

Бифтек

Звоним, касним
Неће ми сама отворити
Носи само црно
Пролази за руског свештеника
Прича лепо
О супи о времену
Прича лепо
О себи
Чека
Ја сам троје
Од шест људи
Који вас деле од ње
Мени се хлеб обраћа
Сваког дана каже
„Добар дан желим”
Она пара џемпере суседима
Плете облаке носом
Дужна ми је
Пола пута пешке
Задужила сам јој се
Па сам се родила
Даје ми чашу испод стола
Не знам од кога се крије
Овде нема никога ко није она

Ја чекам
Просипам вотку у ципеле
Она ребрима глође
Своју туберкулозу
И смеје се мојим сентименталијама

Чекала сам да вечера
Мени није донела тањир
(Тапете се љуште са зидова, седам је)
Њен нож шкрипи
По тањиру
Она не гледа
Шкрипи
Гледа у тапете
(седам и петнаест)
Бифтек једе крвав
Не смем да је питам
Пита ме
Шта ћу да пијем
Не смем да је питам
Шта пије
Бифтек је пао
Време је немо
Не смем да је гледам
(седам)
Нешто јој је застало у зубима
(није јој право)
Бифтек се
Преко стола
Дао у трк
Она каже
Croquette
Она каже
Pastiche

Бифтек скаче
Лагано са седмог спрата
Она лепо прича
Мисли да је не разумем
Зове ме
Нешто јој је застало у деснима
Даје ми виљушку
Отвара уста
Бифтек се убио преда мном
Има три реда зуба
(није јој лако)
Гледам
Она гледа
Гледа мене
Нешто трепће
У њеним деснима
Као у тесту
Седам и двадесет
Не знам шта је било са виљушком
(Негде је отишла после
Ја сам отишла кући)
Она каже
Le travail vous libere
Она је негде отишла
Ја сам једино што имате.

Харинга

Предстоји нам божићна магла
Време за супу од костију
Какав нарочито добар дан
Да деца проналазе динаре у житу
И родбину на тавану
Преселила бих се ове секунде
Контра ластама, на север
Да ме снег затрпа до врата
Добар дан, ја сам уметница из
Источне Европе
И желим да профитирам од ваше кривице

Цигерица

Кроз моју крв
Је неке људе мрзела
И оставила ми је кавез
Са вранама у аманет

Оставила ми је крдо
Зарђалих ланаца
Од неких вукова
Које је пустила у шуму

Оставила ми је у ушима
Неку страшну бројалицу
Од које се неко
Сутра не пробуди

Оставила ми је вране
На левом и десном рамену
А ја сам их оставила беспослене
Да кљуцају њену цигерицу

Ринфлајш

Испред зграде накупило се брдо
Одбаченог намештаја
Тапацирунг
Цела дневна соба

Иза зграде накупио се олтар
Људи крију иконе у шупљем дрвећу

У згради добре домаћице
Хеклерице, келнерице
Кламћу етеричне
Од парфема, лака за косу
Штиклица и невидљивих шналица
Испод одеће имају крилца
И мале, мравље шапице
Одсецају пола киле бута
Од коске
Из рамена
Сатаром на дасци
И не трепну

Над улицом лебди убиство
Заташкано као несрећни случај

Eszterházy

Хтела сам да пишем о својим
Мађарским фашистичким коренима
Носталгична сам
Кад она умре
Ко ће хранити њене паунове,
Ко ће шетати њене хртове?
Лако је одржавати мир
Када је пас на ланцу!

Нешто бих рекла
Али нећу да прекидам
Мермерни подови
Хералдика, еугеника
Глупа плава и шампањац
Жалосне госпе језерске
Wien walzer walzen
Viennese animal protection society**
Розенторга

.....
* мађарска пословица, у овом контексту злокобна

** Triester Strasse 8, 2331 Vösendorf, Аустрија

Eszterházy
Једина лепа реч: Монструозно
Gott im Himmel
Могу ли цивилизације
Као мали папагаји
Да умру од страха?

Лондон штангле

Нешто мало о дувану,
За и против вука,
Лисицама, препелицама,
И генералном лову на дивљач
Две огрице
Једна што је пукла
И неком ланчићу који клизи сам од себе
Алхемија
Хох дојч
Возови, бродови, морепловљење
И неки што мртви ходају

Нешто мало о неком човеку
Ком фали поклопац
И неком неодређеном
Ко се можда обесио
Књигама што су пробали да преведу
И што су стајале место пода
Неком поду од пола метра
И тавану што се запалио
Алама
Слинама
И бауцима
Ко прича

Ко вришти
Ко шапуће
Да ли треба крст и када
И шта се потапа у воду
Која пљувачка је стерилна
И одакле је крв кад је чиста
Који прст иде горе који доле
И одакле све то долази

**3.
ЕВРОПА
ПОСЛЕ
КИШЕ**

Паноптикон

Где год да сам нас је двоје
Никада не стојим на својим ногама
Држим главу на невидљивом рамену
На балкону не размишљајам
Него гледам где ми невидљивим прстом показује
Седим тако да будем лепа
Његовим невидљивим очима
Моја подсвест је тако духовита
Кад говори његовим гласом
Он ни не зна колико смо се пута посвађали
Тешко ми је да једем пред њим
Како јести пред таквим човеком
Кад сам била мала
Имала сам фантомског оца
Име му се није изговарало
Него се замахивало главом негде
У правцу северозапада
Али то је банално објашњење
За мог фантома из опере
Ја чувам наш парасоцијални однос
Некада ми преседне
И пожелим нешто нормално

Неки разговор који није са духовима
Али само мојим духовима
Тако сијају очи

Где год да сам нас је двоје
Са мном се не може у поверењу разговарати

Бијенална

Венеција 2019/2022/2024

Танка линија
Између гастарбајтера
И кустоса на уметничкој олимпијади
Сви хоће да избије рат
И италијанска амбасада у Београду
И павиљон Југославије
И ја савремена
Ја (потенцијално, али сумњам)
Свевремена
Ја (ни под разно)
Безвремена
Ја, надам се, невремена

Европа после кише III*

Венеција 2022

Мостови су цели
Американци машу са гондола
Руси купују мурано
Кинези пипају рељефне површине
Британцима је вруће
Французима је досадно
Краду Италијани
Лете галебови
Човеку дође да заборави

* види: Европа после кише II, Макс Ернст

Urainum and Anatomica Melancholica Idyll*

Венеција 2022

Кад умрем
Хоћу да будем Анатомска Венера
Да имам бисере на цревима и ребрима
Да познати патолози гурају руке
У моја плућа

* види: Urainum and Anatomica Melancholica Idyll, Салвадор Дали

Радикалне трансформације понашања / Пацови

Пала ми је на памет реченица из неке књиге
Коју сам читала у лошем хрватском преводу
Из седамдесетих година
(Агата Кристи?)
Где приповедач у првом лицу
Са ниподаштавањем коментарише
Како женски лик, на који гледа са презиром,
И у ког је заљубљен,
Понавља: „Ја сам ћерка свог оца”
Његов ток мисли: „Боже,
Свака ћерка је ћерка свог оца”
Немам појма која је књига у питању
Увређен
Он је увређен што је она
Ћерка свог оца

Седамдесетих година били су актуелни
Затворски експерименти
Улога ауторитета у трансформацији
Од човека до чудовишта
„узроке радикалних трансформација понашања
Треба тражити у ситуацији

А не у личности**
Свашта, мислим
Док гледам
Гомилу пацова испреплетених испред мене
Док палим цигарету на свећу**
Умреће морнар
Нема везе
Ја сам, уосталом,
Ђерка свог оца
Непријатне догађаје решавам
Тако што ми он затвори очи
И нареди ми да жмурим
Док он не дође ујутру
Да их отвори***

.....
* Зимбардо

** Block Out

*** Фројд

Загреб

У Загребу не постоји ниједан проблем
Постоји, бицикличке стазе су лоше
На томе се ради, биће боље
Остаће само проблем са вранама
Вране у Хрватској* краду храну
Лете у групама од двеста, триста
Нападају женске косе,**
Разносе ђубре, кољу пацове
У Загребу постоји геолошки проблем
Нечег мора бити у хрватском земљишту
Када јата интерконтиненталних врана
У њега забијају кљунове

* „није се пожељно приближавати локацији већ исту пријавити служби Градског склоништа за незбринуте животиње Dumovec на tel: 01/2008-354 или на e-mail info@dumovec.hr i zastita.divljaci@zoo.hr. Захтеве за уклањањем гнејзда врана у сезони гнејжеђенја и на активним локацијама гнејжеђенја грађани могу послати на e-mail poljoprivreda@zagreb.hr до 21. велјаће текуће године, а пожељно је да је у захтеву приложена фотографија локације гнејжеђа врана s кратким информацијама о најближем кућном броју, крижанју улица или познатом објекту, ради точног lociranja гнејжеђа по захтеву” (*Večernji list*, HR)

** kaj briješ ti?

Бајка о територијалном интегритету

Гледам га како седи на другој страни
Дугачког стола
Љубазан је и конкретан и има папире испред себе
Дим му иде из носа а ја мислим
Има нешто стварно погано
У људима који увек добијају оно што хоће

Пред спавање морам да везујем косу
Као викторијанске слушкиње
Да се не замрси
Гледам се у огледало и мислим
Девојчице
Па ти си човек који увек добије оно што хоће

Његов пас и његова швалерка
(или ко коме ради иза леђа)

Осећам се као да ће ме ударити аутобус
Стојим испред њега а он никако да удари
Волела бих да се никада нисмо упознали
Врти нам се у глави од допамина
Врти нам се од бетаендорфина
Окситоцина, естрогена, пролактина
Тестостерона, васопресина
Кортизола, адреналина, таурина

Постоји једно место где се додирују
Аљаска и Чукотско полуострво
Док ратују
Америка и Русија иза леђа држе се за руке
Сви лажу само географија говори истину

Последњи сати пред окупацију

Не плашим се рата плашим се ватромета
Имам кристални лустер
Звечка
Кад дође смак света тако ће анђели певати
Звала сам људе
Много их је
Они се смеју ја плачем то ми је битно
Сузе су ми од шљокица
Звала сам музику рекла сам
Свирајте шта хоћете мени је свеједно

У једном моменту пукао је плафон
Коктели и небеска провалија
Неки беже неки играју
Срећна нова година ја се не плашим рата
Плашим се само гласних звукова
Не плашим се да умрем
Него да останем без прстију

Трст

Научила сам да распознајем фашистичку архитектуру
Све је велико, окупира цео поглед
Нема периферног вида
Аустријске зграде су розе и на сирене
За сахер торте и виолине и империјалистички кич
Фашистичке зграде су беле
Неокласичне али мало
Пантон нијанса: млеко мајке нације
Глатке и чисте као мале бебе
Јер никада нису остариле

Напољу је вруће као да је мај а не октобар
Људи у ресторанима једу једу
Као да им је последњи оброк пред електричну столицу
И свака улична музика звучи као одјавна шпица

Институт за лечење Петар Пан синдрома

Ја сам као неки дипломата свако мало
скачем до Трста
Ја сам као председник Америке
Свако јутро добијам економски брифинг
Пусти сузу иди даље оснуј нову странку
Тешко ми је
Али морам овако ако хоћу да пишем мемоаре
Тешко ми је
Знам да ће смак света јер људи носе беж
И слушају white noise
Ја сам најбоље обавештена
Знам да људи хоће мирно да избледе

**Самит несврстаних / I have not become
the King's First Minister in order to preside
over the liquidation of the British Empire**

Добродошли драги гости
Неће бити хлеба да се једе
Ethnostate Маркови конаци
За чиме тачно жалимо кад жалимо за
Југославијом?
Седимо и једемо торту
Лав, Једнорог, Тито и ја
Питам га јел нас стварно продао за беле ципеле
Он се смеје и гледа у Једнорога

Она га гледа како улази у ракету
и одлеће у правцу колоније на Марсу

Немој правити децу усред Трећег светског
рата
Нећеш имати чиме да их храниш
Гришће те савест а то је лоше за желудац
Немој правити децу усред Трећег
светског рата
Правиш Богу посао
Можда нисмо заслужили да се размножавамо
Немој правити децу усред
Трећег светског рата
Можда рат потраје
Можда дете порасте толико
Да мораш да му објашњаваш

**НЕМА
ПСА
И НЕМА
КРЕДЕНЦА
(ТЕТРАПТИХ)**

(found поезија састављена
од дневника Еве Браун
и интервјуа Лени Рифенштал,
без додатака)

I Рођендан

Срећно
Досегла сам своју двадесет трећу
Да ли сам срећна: то је друга ствар
Кад бих само имала пса не бих била толико усамљена
Али претпостављам да тражим превише
Цела канцеларија изгледа као цвећара и мирише као
мртвачница и ја сам тако незахвална
Али све што сам тражила је један јазавичар
И опет ништа
Купила сам два тикета за лото, убеђена сам да је тај дан
сада или никада
Мало пре је био овде, али
нема пса и нема креденца
Није ме чак ни питао шта желим за рођендан
Купила сам себи огрлицу минђуше и прстен за педесет
марака
Све је лепо
Ако му се не допадне, нека ми сам купи нешто
Изгледа да никада нећу бити богата
Не могу ништа да урадим по том питању.
Шта друго може једна обична мала жена у двадесет
трећој?

Ева/Андреја 16. 12. 2020.

II Олимпија

У мемоарима сам писала о томе како сам се као дете
окупирала
Лептирима цвећем
Романтичним стварима
Писала сам песме
Плес ме је фасцинирао
Била сам фасцинирана
Свиме што је лепо
Оно друго ружно ме дирне
када га представљају велики уметници
али ја не желим да га стварам
Превише саосећам
Оно друго, што није лепо ме
Растужи
Не воли свако лепоту али већина је воли више
Од оног ружног што хоће да превазиђе
Болестан човек жели да оздрави
Да изгледа боље
Приговарате ми што има само лепих људи у Олимпији
Знате ја нисам Бог ја сам фотографисала људе тако како
изгледају

Ја их нисам створила
Ја нисам крила да ме је на почетку
Хитлер фасцинирао
Не толико политички колико социјално
Ја бих била добар социјалдемократа

Лени/Андреја, 16. 10. 2020.

III Бал

Заправо, сасвим је нормално што га тренутно уопште не
занимам,
свашта се догађа политички
Најбоља ствар је што размишља о томе да ме склони од
ватре
И да ми купи кућицу
Нећу морати да отварам врата за наше почасне госте
И да се играм продавачице
Драги Боже,
Молим те учини да се то догоди
За неко разумно кратко време.

Провела сам неколико дивних сати са њим и онда сам
отишла на бал са његовом дозволом
Свима идем на живце пошто хоћу да продам све
Од одеће до фотоапарата
Чак и карте за позориште
Биће боље, кажем себи.
Моји дугови нису толико страшни.
Чекаћу до трећег јуна
Тада ће бити три месеца од када смо се последњи пут
видели

Тражићу објашњење од њега,
Поштом.
Реците ми, зар то није тако скромно од мене

Одлучила сам се за тридесет пет таблета,
Да би смрт била сигурна овог пута.
Не знам ни зашто би се љутио на мене
Можда зато што сам отишла на бал
Али, опет, добила сам његову дозволу.

Ева/Андреја 17. 12. 2020.

IV Пролеће 1935.

Ово гладовање не може заувек да траје
После ће све имати лепши укус
Штета што је случајно пролеће
Три сата сам стајала испред Карлтона
И гледала га како купује цвеће
Када ми каже да ме воли
Схвата то једнако озбиљно као обећања
која никада не испуни.

Отишао је поново у Берлин
Да само не застрањујем толико
пошто га виђам ређе него обично.
Волела бих да будем озбиљно болесна
Најмање осам дана
Зашто ми се нешто не догоди?
Ићи ћу на пут на Цугшпице са Гретл
Можда ће моја тупавост да опадне
Купићу још таблета за спавање
Бићу полуошамућена и нећу мислити на њега толико.
Зашто ме ђаво не однесе
Тамо је сигурно лепше него овде

Прошле године је имао бригаа око Рема и Италије
Али је и онда нашао времена за мене

На крају све буде како треба
Тако ће бити и овај пут
Он мене користи само у врло одређене сврхе
Време је прелепо, а ја,
Љубавница највећег човека у Немачкој
И свету
Морам да га гледам кроз прозор.

Ева/Андреја 17. 12. 2020.

7 Жена за зла времена

9 **1. СЛОБОДНИ ДАНИ ЕЛЕНЕ ЧАУШЕСКУ**
(ДРЖАВНА ДРАМА ЗА ЈЕДНУ ОСОБУ)

11 На шта мислим кад кажем да су ме пронеле виле

12 О шокирању Европе

13 Tombè pas de bourrèe glissade saut de chat
преко свих рупа у новим путевима

14 Клара

15 Клара Петачи улази у хуманитарне воде

16 Кларина соба

18 Балкони

19 Хортензије

20 Хидроген

21 Генералица

22 Кичма

23 Слободни дани Елене Чаушеску

25 Гимнастичарка

26 Субмисивно одговорна

27 Нитрогенске жлезде

29 **2. ДИГЕСТИВНИ ТРАКТАТ (MENU)**

31 Супа

33 Бифтек

36 Харинга

37 Џигерица

38 Ринфлајш

39 Eszterházy

41 Лондон штангле

43 **3. ЕВРОПА ПОСЛЕ КИШЕ**

45 Паноптикон

47 Бијенална

- 48 Европа после кише III
49 Urainum and Anatomica Melancholica Idyll
50 Радикалне трансформације понашања / Пацови
52 Загреб
53 Бајка о територијалном интегритету
54 Његов пас и његова швалерка
(или ко коме ради иза леђа)
55 Последњи сати пред окупацију
56 Трст
57 Институт за лечење Петар Пан синдрома
58 Самит несврстаних / I have not become
the King's First Minister in order to preside
over the liquidation of the British Empire
59 Она га гледа како улази у ракету
и одлеће у правцу колоније на Марсу
- 61 **НЕМА ПСА И НЕМА КРЕДЕНЦА (ТЕТРАПТИХ)**
(found поезија састављена од дневника Еве Браун
и интервјуа Лени Рифенштал, без додатака)
- 63 I Рођендан
64 II Олимпија
66 III Бал
68 IV Пролеће 1935.

Књижевна награда »Новица Тадић« 2023

Библиотека ПРИСУСТВА

Књига дванаеста

Андреја Карџачин

СЛОБОДНИ ДАНИ ЕЛЕНЕ ЧАУШЕСКУ

Издавач

Завод за проучавање културној развојка

За издавача

Владан Церовић

Редакција

Мирко Демић

Срба Ињаишовић

Жарко Миленковић

Желидрај Никчевић

Весна Тријић

Владимир Коларић (секретар)

Лектура

Оливера Панџовић Коларић

Дизајн и прелом

Оливера Бајџић Срећеновић

Тираж

50

Штампа

Рејро принџ д.о.о.

Београд, 2023

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
821.163.41-1

КАРГАЧИН, Андреја, 1999

Слободни дани Елене Чаушеску / Андреја Каргачин. -
Београд : Завод за проучавање културног развитка, 2023
(Београд : Ретро принт). - 69 стр. ; 21 см. - (Едиција Присуства ;
књ. 12)

Тираж 50. - Књижевна награда "Новица Тадић" 2023.

ISBN 978-86-82170-18-1
COBISS.SR-ID 122242825